

Gerda Mundt: Det er jo egentlig en ganske mærkelig Skæbne, denne Sag har haft. Lovforslaget var fremsat fire Gange i Rigsdagen, før det gik igennem, tre Gange i Landstinget, i 1921, 1924 og 1925, men først da det blev fremsat her i Folketinget i 1932, blev det efter en Del Debat vedtaget, mærkeligt nok ikke engang enstemmigt vedtaget; der var 25 Medlemmer, som ikke stemte. Men i Landstinget blev det vedtaget enstemmigt. Nu tror jeg ikke, der er nogen iblandt os, som ikke er enig i, at det er godt, at Sygeplejerskerne har faaet deres Autorisation, som det var fortjent og ønsket, og at det er et Værn for Samfundet; at man ved, at autoriserede Sygeplejersker har en god solid, mindst 3-aarig Uddannelse bag sig.

De Ændringer, der foreslaas ved det foreliggende Lovforslag, er tre Tilføjelser, som ved Lovens praktiske Anvendelse har vist sig ønskelige, og saa vidt mig bekendt ønskes disse Ændringer ogsaa af Sygeplejerskestanden selv. Den første bestemmer, som allerede omtalt, at en autoriseret Sygeplejerske, som i sin Gerning gør sig skyldig i grov Uagtsomhed eller Forsømmelighed, kan idømmes Straf af Bøde eller Hæfte paa tilsvarende Maade, som det for Lægernes Vedkommende er bestemt i Lægeloven. Den anden Ændring, som omhandles i Lovforslagets § 1, Stk. 4, drejer sig om, at Retten til at kalde sig autoriseret Sygeplejerske kan ved Dom frakendes vedkommende enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar, hvis hun ved strafbart Forhold har vist sig uskikket til at være autoriseret Sygeplejerske eller uværdig til den for en saadan fornødne Tillid. Hidtil har det været saadan, at selv om en autoriseret Sygeplejerske blev dømt efter Straffeloven og eventuelt ekskluderet af Sygeplejerskernes Forening, Dansk Sygeplejeraad, kunde Autorisationen ikke fratages hende. Og saa vidt mig bekendt, er det, at der har fundet saadanne Tilfælde Sted, noget af den egentlige Grund til, at dette Lovforslag nu ligger paa Rigsdagens Bord. Det er den samme Regel, som gælder for Læger, Tandlæger, Jordemødre, Apotekere o. s. v. Det, at denne Bestemmelse indføres, vil for det brede Lag, som skal behandles af Sygeplejerskerne, gøre, at man kan have større Tillid til Sygeplejerskerne. Vi mener ogsaa, det er rigtigt, at denne Bestemmelse indføres.

Endelig er der den tredje Tilføjelse, som drejer sig om, at Personer, som overtræder Bestemmelsen om, at der kræves Autorisation fra Sundhedsstyrelsen til at

anvise Sygeplejersker til Sygeplejehjælp, kan idømmes en Straf af Bøde eller Hæfte. Det kan ogsaa være rigtigt, at der findes en Bestemmelse om Straf for det Tilfælde, at Lovens Bestemmelser ikke overholdes.

Vi kan fra vort Partis Side tiltræde dette Lovforslag og anbefale det til Vedtagelse.

Valdemar Sørensen: Naar jeg paa mit Partis Vegne — og jeg tør vel, efter at de tre forudgaaende Ordførere har talt, sige ogsaa paa det andet Køns Vegne — skal give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, kan jeg i Almindelighed gøre det, men jeg vil dog gerne have Lov til at pege paa en Bestemmelse i Lovforslaget, med Hensyn til hvilken det forekommer mig, at der er Grund til at ønske, at der gives os nogenlunde Sikkerhed for, at man ved Administrationen af Bestemmelsen udøver en vis Forsigtighed. Det er naturligvis ligetil, naar Lovbestemmelsen er formet, som den er, at en autoriseret Sygeplejerske, der gør sig skyldig i grov Uagtsomhed eller Forsømmelighed i sin Gerning, maa lide for det, men naar der derefter i Bestemmelsen staar, at naar hun ved sit Levned findes at vække offentlig Forargelse o. s. v., saa er vi dér ude i noget, som er meget vanskeligt baade at paavise og at afgrænse. Jeg har oplevet, at en Sygeplejerske har været udsat for meget store Ubehageligheder og Afbrydelse af sin Livsgerning af den ene Grund, at hun havde et Barn. Jeg gaar ud fra, at man ved Bedømmelsen af disse Forhold vil gaa frem med al mulig Hensyntagen og Forsigtighed, saa at man ikke skal opleve, at denne Lovgivning, fornuftig som den er i sin Almindelighed, skal komme til at skade Folk paa et Omraade, hvor man har Grund til fra alle Sider at vise Varsomhed.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget.

Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen skal jeg blot sige, at det vel ikke i og for sig er Administrationen, der har Afgørelsen i det Spørgsmaal, det ærede Medlem omtalte. Det er Domstolene, der faar disse Ting til Behandling; det er jo rigtigt, at Bedømmelsen af saadanne Forhold kan være underkastet et vist Skøn, men jeg har den Tillid til Domstolene, at de ogsaa paa dette Omraade vil finde det rigtige.